

frem, er Noget, som er saa Uørt. Det ærede Medlem har stemt for et Forslag, der er gaaet meget videre. (Ingerslev: Ja, meget videre). Det indrømmer det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds, det tror jeg ogsaa, han vil blive nødt til at indrømme. Jeg slutter med at gjentage, hvad jeg sagde i mit første Foredrag, at Formen ikke er mig meget om at gjøre. Men naar den ærede Minister for Diebliffet modfatter sig Statshjælp, da siger jeg, at denne Løfte nok skal trænge igjennem. Derfor haster det ikke saa overdrevent for os at faae Statshjælpen slaaet fast; men det, der haster, er denne Hjælp til Selvhjælp. Vil man derimod anvise en anden Vej, f. Ex. Kommunekassen eller Noget, som gaar i samme Retning, som det af de ærede Medlemmer for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Ingerslev) og Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup) tidligere stillede Forslag gaar, da er jeg heller ikke villig til at gaa ind paa Noget af den Art. Thi det er ikke ganske rigtigt, naar det er blevet sagt, at hint Forslag kun gav en tom Kasse. Deri giver jeg det ærede Medlem, der sidst talte (Thorup), Ret. Det ærede Medlem for Københavns Amts 5te Valgkreds sagde jo ogsaa, at dersom man ikke var ubetinget tilfreds med det af os indbragte Forslag, kunde man jo forandre Noget paa forskellige Punkter. Jeg slutter derfor med at gjentage, at Hovedsagen for mig er, at der bliver gjort Noget og gjort noget Virksomt; men det er dermed paa ingen Maade sagt, at jeg fravalder mit Forslag. Vilde den ærede Minister gaa ind paa det, og kunde det gennemføres, saae jeg det selvfølgelig helst; men som praktisk Mand tager jeg heller mod Noget end mod slet Intet under disse Omstændigheder.

Formanden (Kraabe): Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Berg: Idet jeg talter det ærede Medlem for Leire (Holstein-Ledreborg) og den ærede Ordfører for den Opmærksomhed, de have skjenket mine Udtalelser før, og idet jeg iøvrigt skal henholde mig til dem, skal jeg gjøre de ærede Medlemmer opmærksomme paa, at der ligger aldeles ingen Beviskraft mod mig deri, at jeg har stemt for de Herrer's Forslag om Understøttelseskasser. Jeg agter ogsaa at stemme for dette Forslag her, thi jeg ønsker det sæt til et Udvalg til videre Drøftelse. Desuden var dels det andet Forslag af en anden Bestaaelse end dette, dels var det ogsaa kun paa Veien under dets Arbeiden sig frem, at jeg støttede det ved min Stemme, fordi jeg billigede den Hensigt, der laa til Grund for det. Dersom de Herrer havde kunnet sige til mig, at jeg havde stemt for hint Forslag om Understøttelseskasser i den Hensigt eller i det Mindste i Gaabet om, at det i den Skikkelse, hvori det fore-

laa, kunde blive til endelig Lov, da kunde de anføre dette som en Grund imod mine Udtalelser, men i den Hensigt har jeg aldrig stemt for Forslaget i den da foreliggende Form, thi jeg har haft en Følelse af, at det absolut maatte undergaa Forandringer for at blive endelig Lov.

Sage: Maa jeg blot bemærke, at naar der ikke er Tale om Statshjælp, bortfalder selvfølgelig mine Bemærkninger om, at disse Forslag skal have en socialistisk Karakter. Det kan være, at det er fuldstændig overflødig, at jeg har bragt dette Forslag i Forbindelse med Socialismen; men jeg har troet, at det var en tydelig Maade at karakterisere dets Tendents paa, netop i Modfætning til de andre Forslag, som vi Andre gjerne ville støtte, nemlig dem, som virkelig bidrage til at hjælpe til Selvhjælp, til at opmuntre det kommunale Livs Institutioner, som kunde virke til at forebygge Fattigdom o. s. v. At dette ville vi Andre gjerne hjælpe til privat og gennem Staten, vi ville derimod ikke lade Staten direkte give store Summer ud ukontrolleret saaledes, at Staten giver dem ud, og Andre ukontrolleret anvende dem. Det kan ikke nytte, at de Herrer fravalde § 1 og sige, at vi kunne beholde § 2, hvor der er den Bestemmelse, at de Private skulle give lige saa Meget, og at, som det ærede Medlem for Københavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) sagde, Bidragene kunne begrænses saaledes, at der ikke kan blive Fare for, at Millioner indskydes, det kan ikke nytte, selv om man vilde begrænse Bidragene til 2-3,000 Kroner til hvert Sogn til de Fattiges Kasse. Det ligger nemlig meget nær for Sognene, om ikke det Første eller det andet saa det tredje Lar — det vil komme med Liden — at sige: Hvad vi give direkte ud i Fattighjælp efter den gamle Methode, maa vi betale Altsammen selv, Halvdelen af det, vi give af de Fattiges Kasse, reunderes af Staten. Paa den Maade vil de Fattiges Kasse komme til at træde i Stedet for Fattigvæsenet. Det maa staa klart, at Staten, hvis dette Forslag bliver til Lov, i Virkeligheden kommer til at dele de kommunale Byrder med Kommunerne, og det er dog virkelig at gaa meget videre, end de Herrer have tænkt sig ved denne Paragraf, i det Mindste tyder Paragrafens Affattelse derpaa. — Hvad Brændevinsafgiften angaar og den Professor, jeg har nævnt, skal jeg bemærke, at jeg meget vel veed, at det ofte har været fremdraget, at Skattebyrden ikke var ligelig fordelt, og det er ogsaa ofte fremfat fra de Herrer's Side, uden at jeg dog har set meget gennemgribende Forslag fra dem. Jeg veed vel, at de have haft deres Lødblov o. s. v., men Regjeringen har ogsaa haft en Lødblov, som netop vilde modarbejde Uligheden, og den have de Herrer forkastet. Den lille Lov fra Finantsministeren, som vilde have Løden paa Kaffe, blev forkastet. (Berg: Ja, men Thetolben!) Ja, Kaffe